

mine Meningsfæller at stemme for det af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) og mig stillede Ændringsforslag og undlade at stemme for samtlige de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Samtlige de under Nr. 1—36 stillede Ændringsforslag har jeg tiltraadt, nogle af dem uden Betænkelighed, andre med større eller mindre Beklagelse. Men jeg maa dog overfor en Bemærkning af den ærede Ordfører for det konservative Parti om, at det, der her forelaa, var blevet til under gensidig Strid mellem de tre Partier, der staar som Flertal i denne Sag, tilføje, at vel har der været Uoverensstemmelser, men Strid i den Forstand, at vi har ligget i Haarene paa hinanden, og at det havde været næsten uoverkommeligt at komme igennem, har jeg ikke mærket noget til. Det er mit Indtryk, at de tre Partier har haft god Villie til at naa et positivt Resultat. Og det er ogsaa naaet.

Navnlig eet af Ændringsforslagene har jeg med Betænkelighed set blive stillet, nemlig Ændringsforslag Nr. 3 til § 3, hvorefter § 3, 3die Stykke, udgaar. Dette Ændringsforslag er allerede omtalt af den ærede Ordfører, der sagde, at § 3, 3die Stykke, opretholdtes i Folketinget af et Flertal, medens et Mindretal gik imod det, og at Venstre ikke har kunnet tiltræde denne Bestemmelse. Jeg var vel vidende om, at dette var Venstres Standpunkt, og for saa vidt er det mig ikke nogen Overraskelse, at Ændringsforslaget blev stillet. Men jeg maa beklage det, fordi § 3, 3die Stykke, indeholder en Bestemmelse, der i Virkeligheden er rimelig; navnlig i en Tid som den nuværende, i hvilken det er forbundet med overordentlig store Vanskeligheder baade for det offentlige og for Befolkningen at skaffe de nødvendige Boliger til Veje, er der ingen Rimelighed i at beskatte selve den nødtørftige Bolig, og § 3, 3die Stykke, gik ud paa, at den nødtørftige Bolig skulde være fritaget for Skat.

Jeg tror, at man før eller senere maa komme til Erkendelse af, at der ikke er Rimelighed i at beskatte den nødtørftige Bolig. Det er lige saa nødvendigt at skaffe sig Tag over Hovedet, en Bolig, hvori Familielivet kan udfolde sig, som det daglige Brød. Hvis vi skal opretholde vort kulturelle Højdemaal, maa vi ogsaa drage Omsorg for, at alle Familier kan komme i Besiddelse af en Bolig, der svarer til, hvad der som Jævnmaal kræves her i Landet. Imidlertid har vi ikke kunnet enes om at faa dette Spørgsmaal

afgjort ved denne Lejlighed. Jeg beklager, at Venstre her i Landstinget ikke har taget det samme Standpunkt til Spørgsmaalet som Partiet Venstre i Folketinget ved at sige, at Spørgsmaalet maa finde sin Løsning ved en anden Lov. Jeg vilde have taget imod Ændringsforslaget med en noget mere ublandet Glæde, dersom Venstre havde villet udtale sig for dette. Det har Venstre imidlertid ikke villet. Jeg ved ikke, om jeg tør tage det som Udtryk for, at man mener, at naar det har været sagt af Venstre i Folketinget, gælder det ogsaa for Venstre i Landstinget, saa behøver man ikke at gentage det. Men under alle Omstændigheder, i Folketinget har man henvist mig til at søge Spørgsmaalet løst ad anden Vej end den, her er Tale om. Og jeg tror ogsaa, at man før eller senere vil komme til at beskæftige sig med at bringe Spørgsmaalet til en Løsning. Det er en Retfærdighedssag, vi her staar overfor.

Jeg anbefaler samtlige de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Mindretallets Ændringsforslag finder jeg ingen Anledning til at gøre Bemærkninger om nu. Det har tidligere været debatteret her i Rigsdagen, og da der ingen Udsigt er til Vedtagelse af det, er der ingen Grund for mig til paa nærværende Tidspunkt at komme nærmere ind paa det. Jeg maa anbefale Tinget at stemme imod det.

Ordføreren (Maegaard): Den Gang jeg omtalte Ændringsforslag Nr. 3, der angaar 3die Stykke i Lovforslagets § 3, tror jeg nok, jeg sagde, at det var et af de Spørgsmaal, der var blevet tiltraadt med mindst Tilslutning fra Regeringspartiernes Side, og jeg er ogsaa vidende om, at den højtærede Indenrigsminister havde ønsket, vi skulde have givet et Tilsagn om eventuelt at være med til at afgøre Spørgsmaalet paa anden Maade. Dette mener jeg imidlertid er ret unyttigt, ikke alene fordi den højtærede Indenrigsminister har faaet et saadant Tilsagn fra Folketingsvenstres Side, men unyttigt ogsaa under Hensyn til Landstingsvenstres hele Stilling i saa Henseende, hvilken Stilling ofte er udtrykt paa den Maade, at vi henstiller til den høje Regering at udarbejde de Forslag til Love eller Lovændringer, som den finder paa krævet; disse skal vi da til enhver Tid — saaledes som vi altid har gjort det — give en saglig Behandling, og saa maa man se, om der kan komme noget Resultat ud deraf. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa den paagældende Bestemmelse og den